

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

„Débâcle“.

(=) Cuvântul e actual. 'L-a folosit, în procesul Zola, generalul Pellieux, caracterisând acțiunea grav antipatriotică a lui Zola cu remarcabile cuvinte: „Poate scrie Zola un nou „Débâcle“, răspândind limba franceză în acea Europă, din care se născuse a șterge feara franceză!” S'a folosit, de repetate ori, și în polemica dintre dl V. A. Urechia și ziarul Pesti Hirlop. Pe noi ne privește partea aceasta.

Polemia dintre dl Urechia și Pesti Hirlop e foarte interesantă pentru origine dintre noi, dar și de importanță reală pentru aceia, cari nu se îndestulă cu cei numai ori a „face” politică națională, ci a o și aprofunda. Nu atât rezultatele, la cari s'a ajuns cu această polemică, sunt de însemnată. Rezultate peste tot nu se puteau aștepta, decât cel mult o confirmare a vechilor experiențe nedruncinate. E însă de importanță natura polemicii și mai ales mersul și condițiile ei.

De o parte presidentul de onoare al Ligei, dl V. A. Urechia: o celebritate științifică universală, o distincție personalitate în istoria și politica statului român și — ceea-ce-i determinant în chestie — o autoritate în chestia națională. De altă parte un medicor ziar unguresc guvernamental, cunoscut numai prin intransigența-i înșană în ale șovinismului maghiar. Ce era să rezulte dintr-o asemenea polemă? Dar câte experiențe nu ni-s'au semnalat valoroase din natura și mersul ei?...

Débâcle! Acesta e tenorul polemicii. Argumentul suprem și suveran pentru o apropiere între Români și Maghiari. *Débâcle*, adică marea catastrofă ce constant amenință statele balcanice — de către colosul dela Nord.

În fața și de groaza acestei enorme primejdii, ori-ce neînțelegeri dintre Români și Maghiari — nu numai dintre ei, ci dintre toate popoarele balcanice — trebuie să dispară. Și frățește să se încheie odată pentru totdeauna alianța naturală contra dușmanului comun... Așa a spus și repetă dl V. A. Urechia. Așa au opinat și cei dela Pesti Hirlop.

Foarte frumos și prea înțelept principiu. Dar numai teoreticește. În condițiile noastre de azi el nici barem discutabil nu-i, necum aplicabil!

Chestia marelui *débâcle* din Orient își are perpetua și incomensurabilă sa însemnată politică pentru micile popoare din Balcani, de când Turcia a început să slăbească în contul imperiului moscovit. Asta nu se mai discută. E axiom politic.

E știut, că Ungurii au nutrit și nutresc încă iluzia, pe cât de vană, pe atât de grandanoasă, — că ei ar fi predestinați campioni ai organizării unei apărări generale contra iminentului pericol. Dar tot pe atât de știut e, că iluzia asta a Ungurilor constituie deja de mult și pentru toată lumea cultă o legendă definitiv distrusă. Distrusă prin înșiși Ungurii!

Totuși ei n'au încetat nici-odată și cine știe când vor înceta a agita chestiunea marelui *débâcle*, ori de câte ori așa cer interesele lor propriu zise. Dar numai atunci! Pentru Unguri *débâcle*-ul din Orient nu-și are acea importanță obiectivă și generală ca pentru statele balcanice. Ungurii speculează cu acest *débâcle*. E o temă predilectă a lor pentru a spăria cu ea statele balcanice și, implicit, naționalitățile nemaghiare din țară!

Polemia dintre savantul domn V. A. Urechia și șovinistul „Pesti Hirlop” e o dovadă mai mult pentru aserția de mai sus. O dovadă, ce om cuminte n'o poate contesta.

Fiind în discuție miserabilele calumnii de „irredentiști”, „conspiratori” și „revoluționari” ce aruncă Ungurii fraților nostri liberi, ca sub ele să ascundă de ochii Monarhului și ai străinătății opresiunea

sălbatică ce se aplică naționalităților din Ungaria, — nimic ca *débâcle*-ul din Balcani nu putea veni mai bine ziarului unguresc pentru a tușa lucrurile.

Di Urechia a menționat *débâcle*-ul în intențiile generoase și largi ale unui încercat bărbat politic. Șovinistii dela „Pesti Hirlop” l-au comentat în vederile egoiste și strimte ale maghiarismului.

În fața onorabilei discuții academice a dlui Urechia, ziarul unguresc — echou credincios al sentimentului public, azi predominant la Unguri — a înscenat o meschină manevră pătimașă...

Să ne explicăm.

Acum — ca și de alte-dăți — Ungurii folosesc spectrul marelui *débâcle* din Balcani, ca să ascundă sub el adevărul *débâcle* din — Ungaria!

Da, Ungaria e amenințată neînchipuit mai grav și mult mai iminent de un *débâcle* fatal. Chaosul, în care fierb acum toate popoarele țării, prevestește o furtună groznică. Înverșunarea mereu crescândă a luptelor de naționalitate, prepotența pustiitoare a jidovismului, corupția nemaipomenită a întregului sistem de guvernament și a tuturor organelor diriguitoare, luptele de clasă ce atât de violent se manifestă în mișcările socialiste... Eată simptomele teribile ale acestui *débâcle*.

Mai ales luptele de naționalitate!

Sistemul de extremă terorizare și brutalizare a naționalităților nemaghiare, pus în viață și susținut cu toată forța statului, urmând a dăinui și a se înăspri mereu, — un *débâcle* mai curând ori mai târziu va fi inevitabil... Catastrofa atât de fioros simbolizată de Rohonczy în cuvintele „ghilotina națiunii” va trebui să izbucnească...

Sânt prea puțini între noi acei optimiști exagerați, cari sub actualele nouă manifestări de însălbătire ale șovinismului maghiar se mai nădăduiesc într-o pacinică aplanare a conflictelor. Ear' naivi, cari se țină exclusiv echis din *débâcle*, dacă stările de azi vor continua, — nu credem a se găsi nici unul!

Ușuratici și vanitoși din fire, Ungurii nu-și fac socoteala cu *débâcle*-ul ce amenință la noi. Ori și dacă-și fac socoteala, caută să se amăgească pe sine și să amăgească pe străinătatea.

Când casa arde deja asupra capului lor, ei nu simt dogoreala focului. Dimpotrivă, vizitatori privește la focul ce doar fumegă cel mult în Balcani. În loc de a-și face mai întâi prieteni pe cei de acasă, ei caută prieteni în străin...

Dar și pe acestia cum vreau să-i câștige?

Cu o aroganță din cale afară nesocotită. Dintru început pun condiția, să li-se recunoască prepotența ilegală!

Pesti Hirlop o spune verde în răspunsul ce dă ultimei scrisori a dlui Urechia: *apropierea între Maghiari și Români se poate face numai pe baza actuala a statului maghiar; numai sub dualism și cu excluderea ori-cărei autonomii naționale!*

Aroganță extrem de îndrăzneță a Ungurilor se reogindează și dintr'un inferbentat prim-articol publicat în numărul de azi al lui *Budapesti Hirlop*. Amintind, că la balul curței din Budapesta asistat de data asta și ministrul de externe Goluchowski, alături de Archiduci și mari ambasadori, ziarul unguresc vorbește de *Ungaria ca de punctul de gravitațiune al monarhiei*, din care trebuie judecată și condusă politica de mare putere a statului dunărean. Cu alte cuvinte: Ungaria, nu Austria, reprezintă marea putere a monarhiei! Acea Ungarie, despre care *Deutsche Zeitung* din Viena scrisese deunăzile cu toată dreptatea, că are „cap de fer și mână de aramă, dar picioare de lut...”

Un asemenea pervers sentiment al situației va fi fatal pentru Unguri. Asta o vede ori-cine.

Căci un lucru e mai pe sus de ori-ce îndoială: în fața unui *débâcle* în Balcani, la tot cazul mai liniștit poate

privi o Românie tare și independentă, decât o Ungarie sfâșiata de cele mai exacerbate lupte intestinale și dependentă de un alt stat, și acesta slab prin necazurile interne!

Sibiu, 23 Februarie a.

„Urechia despre politica maghiară”. Sub acest titlu publică „Pesti Hirlop” întreagă scrisoarea dlui V. A. Urechia, cunoscută deja cetitorilor nostri. În observările ce-i face la urmă redacțiunea recunoaște, în fine, că dl Urechia n'a ațîțat „revoluțiunea” cunoscută. Dar susține, că prin activitatea sa, ca președinte al „Ligei” a pregătit o mișcare de caracter revoluționar. Asupra ideii lui confederațiunii dunărene nu mai perde vorbe. Au cetit cu pătrundere punctele convențiunii dela 1859 și credința naivă, ce se reogindează din ea. Se miră, că Urechia și acum mai vrea să ferească Ungaria pe temeiul confederațiunii dunărene și al programului lui Kossuth, ceea-ce după exgetica politică înseamnă desfacerea de dinastie. Afie dl Urechia, că noi prețuim mai mult ura dușmanilor nostri, decât o atare bunăvoință. Dacă dînsul mai crede, că interesele românești și maghiare numai pe o astfel de basă se pot întăli, atunci trăiește în trecut și nu privește în viitor.

Concluziunile despre nenorocirea Românilor din Ungaria nu cuadrează nici-decum cu dispoziția amicală a scrisorii dlui Urechia și cu afirmațiunea, că bărbății de stat români doresc necondiționat alianța celor două națiuni. „Că de ce nu stă aceasta drept concluziune a scrisorii, și de ce aceea (nenorocirea Românilor din Ungaria, temeiurile etc.) asupra acestui moment nu voim să medităm — zice „P. H.” — deși s'ar renta!” Una însă o spunem: „apropierea între cele două națiuni se poate face numai pe baza actuala constituțiunii a Ungariei, înțelegând și dualismul și unitatea dinastiei, dar' noi-decum pe baza federalismului”. Aceasta e dogmă în viața partidelor maghiare. Di Urechia nu pe aceasta basă a încercat apropierea.

Acestea sînt în fidel resumat observările ziarului maghiar. Dacă ne-am impus osteneala a le reda în traducere românească, am făcut-o numai pentru informațiunea dlui V. A. Urechia și a celorlalți bărbăți din România, cari vor fi dat atențiune șovinistului ziar unguresc.

Mai rău decât cenzura! Drept aniversare potrivită a proclamării libertății de presă guvernul lui Băffy a reușit prin hămășag, forța acestui guvern, să introducă la anul Domnului 1898 cenzura preventivă! Am spus deja cum s'a furisat „reforma” aceasta a guvernului liberal. Printr-o simplă accelerare a procedurii. Exemplarul obligat a se da procurorului este cîntat încă la poștă, și revêzut. Îndată-ce procurorul găsește ceva de înhibat, face urgentă arătare la tribunal și cere confiscarea ziarului cu articolul incriminat. Confiscarea se face la poștă, dacă e timp înainte de pornirea ei, dacă nu, pe drum avisându-se autoritățile prin telefon și telegraf.

Aceasta e măsura, ce a luat-o guvernul spre rezolvarea chestiunii socialismului. Dar' ea ne poate privi și pe noi, și întreagă presa nesocialistă.

Guvernul zice, că dispoziția aceasta cuadrează în constituția din 1848, care nu cunoaște cenzura. Dar' măsura guvernului e mai rea decât cenzura!

Prin cenzura preventivă, în vigoare în Austria, este exchis procesul de presă și pedepsirea. Articolul incriminat poate fi scos din ziar, înlocuindu-l cu altul, și ziarul nu suferă întârziere. Astfel însă ziarul e oprit, confiscat, cetitorii păgubiți, ear' ziarul asemenea, pentru-că urmează încă procesul de presă, cu pedepsa de temniță și amendele.

Evident, că aceasta înseamnă pur și simplu ștergerea libertății de presă, nimicirea ziarelor neagreate guvernului.

Societatea ziariștilor maghiari din Budapesta a observat și ea pericolul și în ultima ședință a hotărât, ca să se adreseze partidelor din dietă, să ceară explicări guvernului

și să pretindă garantarea libertății de presă.

Ne temem însă, că și acțiunea aceasta se va poticni, ca și cea proiectată contra guvernului pe tema desvîlirilor lui Rohonczy.

Reichsrathul vienez se va deschide — precum se anunță din Viena — la 10 Martie n.

Faliment și obraznicie. Societatea de maghiarizare dintre Slovaci, EMKE, își anunță falimentul. Conducătorii ei au înaintat o petiție la ministrul *Wlassics*, în care declară, că deși primesc an de an subvenție de 2000 fl. nu pot exista, avînd un deficit de 12.000 flor. Un singur mod este, cum zic ei, ca societatea să se poată susține, și aceasta e, ca ministrul să le dea o subvențiune de 10.000 fl. în sarcina bugetului de culte și instrucție, de ceea-ce li roagă pe ministrul. Rugarea și-o motivează cu „serviciile patriotice”, ce le face societatea, care dacă ar căde, pe spiritul public național deja lăncezit s'ar azeza o negură care ar acoperi toată Ungaria nordică” și căderea ei ar fi urmată de „răselele sarcastice ale dușmanilor nostri”.

Obraznicia e dublă: a cere bani din bugetul comun al țării pentru maghiarizare și a pretinde împlinirea cererii pe temeiuri de „servicii patriotice”!

Din Berlin.

— Scrisoare particulară a „Tribunei”. —

Berlin, 20 Febr. n.

Cel din urmă proiect de maghiarizare al guvernului din Ungaria, cel care a decretat maghiarizarea numirilor geografice, a deșteptat și aici în mai multe cercuri o dispoziție ostilă Maghiarilor. Lucru surprinzător acesta, pentru-că de când cu milleniul presa de aici n'a avut decât elogiul la adresa Maghiarilor.

Migărea pornită de Sași din Ardeal a avut un viu răsădit. Pășirea femeilor curajoase, cari s'au dus la Viena, a fost urmărită cu vie atențiune. Mai ales reuiniunea numită „Der allgemeine deutsche Schulverein”, care are chemarea de a susține și sprijini cauza Germanilor din străinătate, a arătat deosebit interes față de lupta concetățenilor d-v., cari au pornit așa de frumos combaterea maghiarizării.

Știi că nu de mult un energic protest s'a lansat de aici contra acestui cutezător atentat al guvernului maghiar, protest care era acoperit de numele multor bărbăți toarte iluștri ai Germaniei, între cari chiar persoane politice marcante.

Am avut prilejul să vorbesc cu unul dintre bărbat, profesor universitar, care ia parte activă în cărmuirea numitei societăți. Am vorbit mult cu dînsul asupra Românilor din Transilvania, și am întrevăzut, că dorința lor ar fi să vadă pe Români și Sași luptând braț la braț contra politicii maghiare. Dar' au făcut oare-cari rezerve față de Români oamenii acestia. Au oare-cari temeri, inspirate se vede tot din Ardeal. Să tem, ca nu cumva Sașii ferindu-se de Scyla, să dea în Carybde.

Firește, că am arătat omului meu cât de neîntemeiate sînt aceste temeri, cari nici explica nu se pot decât doar' din istoria trecutului d-v., trecut, care s'a desfășurat de o potrivă rău și pentru Sași, ca și pentru d-v.

În cele din urmă mi-a dat un exemplar din protestul amintit, contra maghiarizării, ca să-l trimit în România.

Domnii Români — îmi zicea el — se vor bucura de sigur, aflînd, că mai sînt oameni, cari dimpreună cu ei condamnă pe acest blăstămat popor”.

Asupra deputațiunii dela Viena a femeilor, repet, sînt foarte bine informate cercurile de aici. Și ca semn de încurajare pentru Sași aud, că „Schulverein” va și distinge pe câteva dintre damele cari au fost la Viena. În proxima ședință a societății se va face propunerea, ca trei dintre conducătoarele deputațiunii să fie proclamate membre de onoare ale societății. (În „Kronstädter Zeitung” de azi, vedem confirmată această

știre. D-na *Steph. Frisch n. Rosenfeld*, a fost deja proclamată membră de onoare. Red. „Tribunei”).

Cât pentru Români noi sîntem puțin pe aici. Dar' ori-cît de puțin avem și noi asociația noastră unde ne întâlnim, cetim ziarule și mai discutăm asupra mersului lucrurilor.

Lucru firesc, că ne interesează mult soarta fraților din Transilvania, a căror ne-suportabilă situație o resimțim cu toții...

Amicus.

Banca „Bihoreana”.

— Scrisoare particulară a „Tribunei”. —

Oradea-mare, 20 Febr. n.

Sînt aproape trei luni de când fundatorii institutului de credit și economii „Bihoreana” au emis prospectul acestui nou institut, apelînd la sprijinul publicului român și adresându-se la mai mulți bărbăți de încredere, despre cari știu și cred, că sînt fii devotați ai națiunii, cu rugarea ca se colecteze subscrieri de acți în cercurile cunoscuților.

Nutrim firma speranță, că apelul fundatorilor va afla răsădit între toți Români, cari se interesează de starea economică și culturală a poporului nostru și că bărbăți de încredere, cari au primit prospecte, își vor cunoaște bine datorința față de apelul adresat către dînsii, și împlinirea datorinței lor va fi ușurată prin aceea, că publicul român a salutat cu bucurie ideea înființării institutului de credit și economii „Bihoreana” și acestei bucurii l'a dat și expresiune vie prin organele noastre de publicitate salutându-i și îmbrăbătindu-i pe toți aceia, cari au avut curajul de a lua inițiativa la înființarea acestui institut și îndemnând totodată pe toți Români de bine și cu dare de mână la sprijinirea aceluia.

Încă despre rezultatul apelului fundatorilor Bihorenei, adresat către publicul român, nu dubitam, nu e iertat să dubităm, căci genul bun al națiunii, genul român n'a sîpărit totdeauna unde e mai mare lipsa ajutorului și Românul, deși cercetat de atâtea timpuri grele și amare, totdeauna și-a știut face datorința la care e chemat.

Pentru noi bihoreni, a sosit ora a unsprăzecea, a fost timpul suprem să facem ceva în interesul poporului nostru delăsă, care geme sub povara cămătarilor și se prăpădește pe zi ce merge materialmente tot mai tare, ce în cele mai multe cazuri e egal cu prăpădirea totală, căci un popor sărac și lipsit de mijloace materiale, nu se poate desvolta nici spiritualmente, ba cu încetul dispare de tot. Lupta pentru pâinea de toate zilele, lupta pentru existența fizică și pentru bucuria de pîne la familia ce e în lipsă și miserie, nici-cînd nu a fost favoritoare culturale naționale și curentului național. Cine flămânzește, — luptă pentru pâine, nu pentru idealuri; ce-i pasă bietului om copleșit de miserie, de cultură și de idealuri, cînd nu are pâine, nu are mijloace de trăit pentru sine și familia sa? Banăstarea poporului e cel mai important factor întru prosperarea și luminarea aceluia; poporul sărac și lipsit de mijloace materiale devine desconsiderat din toate părțile, fiindcă nici-cînd nu se știe și nu se poate afirma ca atare și neavînd mijloacele recerute pentru progresul ce e merit să-l facă, nu mai poate înainta cu timpul și cu popoarele de cari e înconjurat.

Țăranul nostru bihorean în cele mai multe comune are bune mijloace, prin cari ar pute prospera frumos materialmente, în multe comune avem pământ bun și fructifer. Dacă poporul din Bihorul cel bogat (?) totuși e în o stare deplorabilă, dacă poporul acesta pe zi ce merge decade materialmente tot mai tare, de vină e în prima linie lipsa unui institut de bani, care ar desvolta în popor spiritul economisării și l'a sta întru ajutor în cas de lipsă cu împrumuturi solide.

Dacă țăranul nostru ar veni în atingere mai deaproape cu un institut de bani, care e culant față de el și are baze solide, și dacă ar vedea, că banii lui depuși spre fructificare nu numai că sînt în loc sigur, dar' li aduc și un folos frumuseț, ar aduna tot cruceșul de prisos și atunci ar avea cu ce să se ajutore în timpuri de lipsă și necaz. Abia este cas, că bietul țăran român din părțile bihorene, ajuns odată, — ori din

»Aurora«, societate de împrumut și păstrare în Năsăud.

ÎNȘTIINȚARE.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sunt invitați a participa la a

XXIV-a adunare generală,

care va avea loc Duminecă, în 20 Martie 1898, la 10 ore a. m., în sala școlii fundaționale populare superioare din Năsăud.

Ordinea zilei:

1. Raportul direcțiunii și al comisiunii cenzurătoare.
2. Statorirea bilanțului pe anul 1897, distribuirea profitului, darea abso-lutorului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
4. Alegerea comisiunii cenzurătoare pe timp de un an.
5. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înscrise în sensul statutului.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 27 Martie 1898, la ora și în locul fixat mai sus, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Năsăud, 20 Februarie 1898.

[626] 1—3

Direcțiunea.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișitul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giu-rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-plar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franț-zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndrăgășit. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuseii-împărat. Poveste din popor de „Măr-gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Rogeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécourarul. Poveste de Nicolae Trim-biționiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

— Cel mai nou volum de nuvele: —

„În vîltoare“, nuvele, editura Mișcescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Publicațiune.

Un silvicultor român cu ex-periență și cu practică în serviciul statului sau pe vr'un domeniu particular, poate găsi ocupațiune imediat pe domeniile dlui G. Gr. Cantacuzino, fost președinte al senatului României. [611] 2—5

Doritorii de a ocupa acest post se trimită pe adresa dlui G. Gr. Canta-cuzino, București, Calea Victoriei nr. 167 următoarele acte:

- a) diploma de absolvire a unei școale speciale de silvicultură;
- c) certificat că a servit la stat sau pe vr'un domeniu particular;
- c) atestat de bună purtare;
- d) știință de carte românească.

Un tinăr

care știe limba română și maghiară și vrea să se califice de notar comunal, se primește ca practicant respective ca adjunct de notar în cancelaria nota-rială a subșcrișului, numai decăt.

Respectivul primește proviziunea întreagă și un salariu corăspunzător.

Refectanții se se adreseze la subșcrișul

Ioan Bunea,

notar în comuna Cacova p. u. Orlat, comitatul Sibiului. [622] 1—3

C. KLEMT,

fabrică de jalușii

Braunau în Boemia

recomandă nouele sale jalușii, ru-lete și obloane de lemn, de 6 ori premiate. [557] 5—5

Preț-curenturi gratis.

Agenți

pentru mușterii privați se caută pretutindenea.

Cea mai nouă și cea mai bună hârtie de țigarete și tuburi

„EDISON“,

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătații și fineței. [1785] 29—30

Export de stofe numai pentru privați.

O bucată de 3.10 metri, din care ese un rind întreg de haine băr-bătești costă numai

fl. 3.10	stofă de lână bună
fl. 4.80	stofă de lână bună
fl. 7.50	stofă de lână fină
fl. 8.70	stofă de lână fină
fl. 10.50	stofă de lână cea mai fină
fl. 12.40	stofă de lână engleză
fl. 13.95	stofă din kamgarn

lână curată de oaie.

O bucată pentru un rind de haine negre de salon 10 fl.

Stofe pentru pardesiu dela 3.25 metru în sus; loden în rășitoare colorii, 1 bucată 6—9.95 fl.; Peruvienne și Doskings, stofe de talar pentru oficiali de stat, tren, judecatori. Kamgarn foarte fin și Cheviots, precum și stofe de uniformă pentru finanți și gendarmi, etc. etc., spedează cu prețurile de fabrică

Depozitul de fabrică de stofe, prea cunoscută ca reală și solidă

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

În atențiune! P. T. publicul se face atent cu deosebire, că la comandarea directă a stofelor e cu mult mai ieftină, decât cumpărându-le dela comercianți. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pentru prețuri cu adevărat de fabrică, fără socoteală de rabat. [533] 1—24

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stănd cu dinșii la sfat în lungile scri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare:

„Călimdarul Poporului“

pe 1898.

Anul XIII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin călimdar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi“ al comitetului „Asociațiunii“ a numit

„Călimdarul Poporului“

„excellent“.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1897 nu se mai găsia nici un exemplar. Mulți, cari au comandat târziu acest călimdar nu l-au mai putut ave.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă cumpăra din vreme

„Călimdarul Poporului“ pe anul 1898.

Costă numai 20 cr.,

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai frumos, decât până acum.

În estan „Călimdarul Poporului“ are un conținut literar mult mai bogat ca în anul trecut — și pe lângă aceea — șese ilustrațiuni.

Grăbiți a vi-l procura. Mai ușor e a adauge prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimis costă cu 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marșhall,